

JV
24401
d. Lain

LETNO SPOROČILO

mestne

glavne deške šole

p r i

SV. JAKOBU V LJUBLJANI

1865.

JAHRESBERICHT

d e r

städtischen Knabenhauptschule

z u

St. Jakob in Laibach

1865.

Le bistrimo si glave,
ne dremajmo zaspani!

Slomšek

Nicht der ist auf der Welt verwais't,
Dessen Vater und Mutter gestorben,
Sondern der für Herz und Geist
Keine Lieb' und kein Wissen erworben.

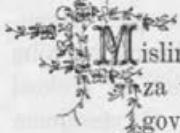
Rückert

Odgojevanje nekdaj in sedaj.

Spisal **M. Močnik.**

Imaš sinove, uči jih in pripoguj jih z mladega; imaš hčere, vari njih život, in ne kaži jim veselega obraza.

Sir. 6 — 7.

 Mislimo si otroka, ki ima obilno vsega, česar potrebuje za telesno življenje, pa nima nikogar, da se ž njim pogovarja in ž njim občeje.

Po telesu bi se razvijal, rastel in se dobro počutil, a dušne moči bi se ne razvijale; njegov duh bi dremal; ne znal bi niti misliti, niti govoriti. Ko pa dete otrok postane in se zbudijo njegove dušne moči, tedaj jame spoznavati vnanje stvari, misliti ter govoriti. Kdo pa je pervega človeka učil misliti in govoriti? „Stvarnik pripelje vse živali pred Adama, in ta jim daje imena?“ Bog sam je učil Adama, in da bi se mu razvile dušne moči in bi prišel k spoznaju samega sebe, njemu dá pervo zapoved.

Nevbogljivega in nepokornega človeka Bog ne zaverže, daje ga podučuje, odgojuje, in mu obljubi o svojem času poslati odrešenika. Tudi pozneje učí in odgojuje stvarnik človeka, dasiravno ne tako neposrednje, in odgojuje in bo odgojeval človeški rod, dokler ne zgine z zemlje; človeški duh enkrat zbujen, zbuja se od roda do roda, in se bo zbujal, dokler ne izdihne poslednji Adamov sin svoje duše v roke stvarnikove.

Poglejmo pa dalje, kako je človeški duh napredoval, koliko je tistega nauka, ki ga je dobil od stvarnika, ohranil in obderžal, kako se je dalje izobrazoval in rastel v spoznaji samega sebe in svojega namena.

Stare ljudstva, Egipčani, Hindostani, Asirci, Kaldejci, Feničarji in pozneje Greki in Rimljani so dosegli v nekterih rečeh precej veliko stopnjo v omiki in izobraženosti; bili so pa v posvetnih rečeh čedalje umuiši in brihtnejši, v božjih rečeh čedalje nevednejši; svojega bližnjega so zatirali, v sužnost devali in ga le toliko čislali,

kakor sploh blago. Omika in umetnost je dostikrat stregla njih ne-nasitljivi strasti in pohotnosti. V velikem rimskem cesarstvu, kolika revščina! kolikošno zatiranje ubogih! pa kakošna zapravljivost, gizdavost in ošabnost pri gospodovavcih! Takošna je bila paganska omika !!

Vsa drugačna pa je bila keršanska omika, ktero je odrešenik in učenik človeškega rodu iz nebes prinesel. „Ubogim se sveti evangelji oznanuje. — Storite dobro tim, ki vas sovražijo; molite za tiste, ki vas žalijo in preganjajo“. Oholi in ošabni svet, dasiravno v neznane reve zakopan, ne mara za zveličanski nauk, umorí oznanovavca nebeškega nauka, svojega naj večjega dobrotnika; pregnanja in morí njegove poslance; poslednjič keršanstvo vendar le zmaga; paganski Rim se umakne keršanskemu Rimu, in zveličanski nauk in ž njim resnični humanizem se razširja po svetu; kmali dohití in prekosí keršanstvo tudi paganski svet v učenosti in vednosti. O vesolnjem preselovanji narodov pade stari Rim, in omika gre pod zlo; surovi pa krepki in nravni narodi se pokristijanijo; začnè se po Evropi daniti, posebno ko je Karol Veliki s svojimi slavnimi zmagami paganstvu terdo na noge stopal. Prizadeva si, da izobrazi in omika podložne svojega velicega cesarstva. Podлага prave omike in sreče za narode bila pa je njemu le keršanska vera. Srednji vek, surov in silen v svojem činjenji, velikansk v hudobiji in čednosti, je ves poln lepih zgledov keršanskega življenja; njegov značaj, njegove deržave so bile zgolj keršanske. Šole so bile cerkvene naprave, ljudje se niso sramovali keršanko misliti in govoriti; celó veselice so bile keršanske; mladost je vidila lepe zglede, in to je izrejevalo. Po spisih starih greških in latinskih pisateljev, ktere so le enostransko presojevali in preveč občudovali, širil se je v 15. stoletji napačni humanizem; učenost je zašlá na krive pota.

Tako imenovana verska reformacija po Lutru in Kalvinu sveta ni zboljšala, ljudí ni osrečila, učenosti in vednosti ni povzdignila, marveč svet v neznane reve in stiske pahnila in odperla široke vrata strastim, nejeveri in razdjanju v cerkvi in deržavi. Ta nova vera je njegovim naslednikom še vse preveč keršanska, ker veruje v Božje razodenje; pravijo, da tudi tega učenemu človeku ni treba. Peter Bajle, pervi enciklopedist, je rekел: „Dober protestant sem, ker protestiram zoper vse, kar se godí (zoper vso veljavno v cerkvi in deržavi)“. Kako blagonosna in zveličavna je takošna omika in izobraženje, to nam pričuje zgodovina od leta 1789. do današnjega dneva.

Pa takošno premišljevanje bi nas predaleč pripeljalo cd namena. Podajmo se k odgojevanju. Tukaj je humanizem (!) in nejevero svetoval in priporočal modrijan iz Genevé: „Kar iz Božje roke pride, je vse dobro in popolnoma, le v človeški roki se popači. Človek pride, popolnoma dober na svet (tedaj brez izvirnega greha). Odgoja naj skerbí, da nedolžnega svet ne spridi. Učenost je kriva vseh rev, pod kteriorimi človeštvo zdihuje. Če je vera človeku potrebna, naj si jo izvoli, kadar pride k pameti“. Njegov Emil, ideal po ktemer naj se izreja in odgojuje, ni vedil do 15. leta čisto nič od Boga in da ima neumerjočo dušo. Ves pedantizem (h ktememu prišteva tudi poduk v veri in nравi) pri odgojevanji naj se odpravi, in mladi človek naj se podučuje le v rečeh za življenje koristnih in potrebnih (tedaj krasti in goljufati smé, le varuje naj se, da ga nihče ne zasači). In čuda, tega apostola so ljudje občudovali, njegovo imé v zvezde kovali in v mnogih krajih pri izreji mladine vbogali in ga, žali Bog, že sedaj vbogajo.

Ni ga bilo menda časa v zgodovini, da bi toliko govorili in pisali o šolah in o izreji, kakor preteklo in sedanje stoletje. Vlada in občine veliko storé za šole in za poduk prostega ljudstva; in to prizadevanje znamuje sedanji vek.

Bog je bil pervi, ki je človeka podučeval, in kaj ga je podučeval? — Da njega, svojega stvarnika, ljubi in častí in mu služi. Človek to v nemar pusča, poslednjič skorej čisto pozabi, zabrede čedalje bolj v zmote, in pogrezne se v stiske in reve. Učenik in odrešenik pride na svet; nevednega in zmotenega človeka zopet podučí, in mu pokaže pot, po kteri naj hodi, da si iz rev pomaga. Človek, v posvetnih rečeh prebrisani, ne mara za božji nauk, ne sprejme jarma Gospodovega, isče sreče po potih, kjer je ne najde; tava za zapeljivo lučico svoje berljave pameti, pa noče gledati jasnega solnca Božje modrosti. To je v kratkem prizadevanje človeškega duha, ki je sam sebi dosti moder. Nesreča drugih ga ne zmodrí; enak je otroku, ki ne verjame, da ogenj peče, dokler si sam persta ne prisodí. Viditi je, kakor da bi stvarnik pripusčal, da ljudje v našem stoletju še enkrat poskusijo, kam pridejo v socialnem življenju brez pozitivne vere.

Ljudska šola je, rekel bi, eden naj pripravnjejših pripomočkov do omike, sreče, blagostanja in iz mnogih vzrokov sedaj veliko bolj potrebna, kakor nekdaj, skorej neogibljivo potrebna, in v posvetni vedenosti in učenosti napreduje s svojim časom; ali njena podlaga mora

biti keršanska, njen značaj keršanski; mladost naj se izreja po keršanskih načelih, ktere se nikdar ne spreminja.

Sej drugačne ljudske šole nimamo, drugače se tudi ne izreja mladost po učenih šolah?!

Odgovor na to vprašanje bi me kar preveč zvodil od predmeta; samo naj vprašam: koliko današnji svet čisla in časti keršanski živelj v šoli in družini? „Kar je pozitivno keršanskega, je odveč, ni za naše olikane čase in za učene ljudi, k večemu za prosto in nizko ljudstvo“. Tako sploh dan danes govori vnemaren svet, in nejevera in brezbožnost se razširja od učenih in imenitnih stanov na prosto ljudstvo. — Poglejmo, iz kakošnih nagibov dan današnji starši in rejníki otrok priganjajo k pridnosti in nравi. To je zmota vseh zmot; svet hoče nrawniti biti, pa noče samega sebe zatajevati; hoče moder biti, pa ne spozná svoje reve in nadloge, in isče sreče tam, kjer je ni; pri odgojevanji mladine ga vodi namesto zdrave keršanske misli tisti bolejni in slabotni humanizem, ki napoljuje blaznice in jetnišnice. Otroci se staršem preveč smilijo; rajši jih izgavarjajo, kakor da bi jih pametno strahovali, in ker starši ne morejo slišati svojih otrok jokati, pa oni pozneje pretakajo britke solze nad spridenimi otroci.

Neki svobodnjak, tako imenovani frajmavrar, toži prijatlu, kako je njegov sin razujzdán in hudoben. Ta mu svetuji, da naj ga zapiše v Marijansko bratovščino, kakoršno so imeli dijaki v tistem kraji med sabo. To se zgodí, in v nekterih mescih je bil ta mladi človek ves drugačen in ne pervemu podoben.

Kar je enega duha in ene misli, se dan danes zbira in napravlja družbe in družbice. Kar je pa v drugih okolisčinah in drugih razmerah mogoče, bi morda kazalo, da se vpelje tudi pri dijacih. Mladost se rada zbira in vnema za vse dobro in lepo; ravno tako hitro in rada pa zabrede na napčno pot, in če ne najde poštene druščine, isče in najde pa nepoštano. Lepa je narodna misel, močna in oživljajoča, in vnema serce mladenčevevo za vse dobro in lepo, a pogubnosna in razdevajoča postane, ako se zverže; nrawo gre tukaj staviti pred narodnost timveč, ker so v političnih rečeh misli tolikanj zmedene, da se od ene strani nepokorsčina in nepostavnost razglasuje za domorodno djanje, od druge strani pa se pravično in pošteno domoljubje na sum deva in natolcuje. Ko bi pa v takošnem društvu keršanska misel vladala, bi prenehali vsi mednarodni prepiri; okoli dobrega jedra, kakoršno je še zanesljivo med dijaki,

zbirala bi se mladost; med sabo bi vidila lepe zglede in se spodbudovala in vnemala za vse lepo in blago.

Mladost večidel sama sebi, ljubemu Bogu in angelu varhu izročena, vidi slabe zglede med sabo, vidi jih med svetom, in rada zgubí, kar ima naj boljšega, — sveto vero.

Kakošna je mladina, vsak lahko vidi; zakaj je takošna, lahko spoznaimo. Pervo je, da se zleg spozná; drugo pa, da se po moči odvračuje, in ker so časi drugačni od nekdaj, naj se rabijo tudi nenavadne sredstva.

Varhi mladine, prevdarite to reč, in če vam svet dopade, oprostite pisateljevi osebi!

Zur Gründung der städtischen Knabenhauptschule zu St. Jakob in Laibach.

Skizziert von **A. Praprotnik.**

Wissenschaften und Künste haben ihre Anfänge und Entwickelungen und fallen als Schöpfungen des Menschen in das Gebiet der Geschichte; diese kann daher von der Schule, als dem ersten anregenden Faktor für die künftige Richtung und Thätigkeit des menschlichen Geistes, um so weniger Umgang nehmen, als eben der Zustand der Schulen und des Unterrichtes eines Landes den richtigen Massstab zur Beurtheilung dessen Kulturzustandes liefert, und eine gute Schule zum Glücke und Wohlstande des Einzelnen, so wie der Gesammtheit bedeutend beiträgt.

Die stille und ausdauernde Thätigkeit nun, wodurch ein gemeinnützliches Institut — eine zweite Hauptschule für Knaben in Laibach — errichtet wurde, der Vergessenheit zu entreissen und die Gründung desselben in kurzen Worten zu schildern, soll die Aufgabe nachstehender Zeilen sein.

Die Regierung der grossen Kaiserin Maria Theresia gründete die Volksschule in Oesterreich; seitdem wurde in den verschiedenen Ländern der Monarchie an diesem Volksinstitute ununterbrochen

weiter gebaut, dasselbe passend erweitert und mit den Forderungen der Zeit in Einklang gebracht. Besonders seit dem Jahre 1851 nahm das Schulwesen in Oesterreich einen bedeutenden Aufschwung, und der Ruf nach „Hebung der Volksschule“ drang auch in unser spezielles Vaterland Krain. Hier wurden nämlich durch die rastlose und unermüdete Thätigkeit der hohen Unterrichtsbehörden unter gleichzeitiger Mitwirkung der Gemeindevorstellungen zahlreiche Volkschulen theils neu errichtet, theils erweitert. Die hohen Schulbehörden richteten demnach ihr Augenmerk auch auf die Volksschule in der Landeshauptstadt. Mit richtigem Blicke, dem eine grosse Fach- und Sachkenntnis zu Gebote stand, erkannten der k. k. Volksschuleninspektor Dr. *Franz Močnik* und der Diözesan-Schuloberaufseher *Georg Zavašnik*, dass die hierortige k. k. Normalhauptschule weit überfüllt und den Bedürfnissen der sich stets mehrenden Schülerzahl nicht genüge. Dem Uebelstande sollte abgeholfen werden, und zuerst die Landeshauptstadt eine genügende Anzahl von Volkschulen erhalten. Schon im Jahre 1852 sah sich der hiesige ländliche Stadtmagistrat veranlasst wegen Ueberfüllung der I. Normalhauptschulkasse eine eigene Lehrabtheilung dieser Elementarklasse zu errichten, welche dem damaligen Normalhauptschulgehilfen *Johann Zorin* mit einer Dotierung aus der städtischen Kasse von jährl. 250 fl. Conv. M. mit der ausdrücklichen Bemerkung anvertraut wurde, dass er den Unterricht gleich jenem der I. Klasse an der Normalhauptschule ertheilen solle. Diese Lehrabtheilung wurde jedoch, da das Normalschulgebäude die Schülerzahl nicht mehr fassen konnte, laut hohen Statthalterei-Erlasses vom 1. Sept. 1855 Z. 15984 von der Normalhauptschule getrennt, und der ländliche Stadtmagistrat stellte nun unter gleichzeitiger Erhöhung des betreffenden Lehrergehaltes von 250 auf 400 fl. Conv. M. für diese Schule das Lokale im II. Stocke des Magistratsgebäudes in Verfügung. Mit der Ueberwachung und der Ertheilung des Religionsunterrichtes dieser Lehrabtheilung wurde der hochw. Herr *Franz Hrovat*, Stadtpfarrer zu St. Jakob, betraut; diese magistratische Lehrabtheilung, respective städtische Knabenschule, sei als Elementarschule der Pfarre St. Jakob anzusehen. Nach geendigtem 2. Semester des Schuljahres 1856 hatte diese erste, öffentliche und selbstständige Knabenschule laut der durch den Druck veröffentlichten Klassifikation eine Zahl von 65 Schülern. Die ländliche Gemeindevorstellung beschloss nun in Folge mehrerer Verhandlungen diese Schule zu erweitern, und da der Ankauf eines eigenen Schullokales nicht realisiert werden konnte, so wurden

laut Vertrages vom 10. April 1856 die zur Unterbringung der Schule erforderlichen Lokalitäten im hiesigen landschaftl. Redoutengebäude in Miethe genommen, und die Kosten dafür, so wie die, für Beheizung und Schulerfordernisse, sollen im Wege der Schulkonkurrenz aufgebracht werden. Mit hohem Landesregierungs-Erlasse vom 28. Aug. 1857 Z. 15481 hat sonach bei der Stadtpfarre St. Jakob eine zweiklassige städtische Knabenschule mit zwei weltlichen Lehrern ins Leben zu treten und laut obenerwähnten Erlasses und laut Konsistorial-Intimazion vom 10. Okt. 1857 Z. ^{2000/307} wurden eingeschult:

- a) Pfarre St. Jakob: Innere Stadt Nr. 15 — 167, Karlstädter - Vorstadt ganz (Nr. 1 — 25), Hühnerdorf Nr. 5 — 15, 37.
- b) Pfarre Maria Verkündigung: Gradiša - Vorstadt Nr. 1 — 41, 50, 54 — 56, 58 — 61; dann Nr. 71, 73, 74 u. 76. Später wurden auch die aus der I. Klasse austretenden Schüler der Pfarre Tirnau eingeschult. Am 17. Okt. 1857 meldete der ländliche Stadtmagistrat die bereits geschehene Adaptierung des 2. Lehrzimmers im Redoutengebäude, und Tags darauf wurden aus der überfüllten II. Klasse der Normalhauptschule 66 Schüler dieser Schule zugewiesen, welche der Schulprovisor *Johann Zorin*, bisher Lehrer der I. Klasse, jene der I. Klasse aber der Lehramtskandidat *Anton Hribar* bis zur definitiven Besetzung in Unterricht übernahm. Mit hohem Landesregierungs-Erlasse vom 15. Jänner 1858 Z. 232 wurde für die II. Klasse der Lehrer *Johann Zorin* mit dem Gehalte von 400 fl. Conv. M. bestätigt und für die I. Klasse der Lehrer *Andreas Praprotnik* mit jährlichen 350 fl. Conv. M. aus der Stadtkasse, dekretiert, welche zwei ihre definitiven Stellen mit II. Semester des Schuljahres 1858 antraten. Mit Beginn des nächsten Schuljahres 185^{8/9}, wurde diese Schule wieder um eine Klasse erweitert, wozu der ländliche Stadtmagistrat das Schulzimmer im Redoutengebäude herrichtete, die Normalhauptschuldirektion aber wegen der Ueberfüllung der Normalhauptschule ungefähr 60 Schulkinder dieser neuen Schule zuschickte. Lehrer *Johann Zorin* übernahm nun die III., *Andreas Praprotnik* die II. und die I. Klasse der provisorische Unterlehrer *Jakob Česnik* mit einem Gehalte von 250 fl. Conv. M.

So bestand nun diese Schule, in welcher der Unterricht in voller Uebereinstimmung mit jenem an der Normalhauptschule ertheilt wurde, bis zum Schuljahre 186^{1/2} aus drei Klassen.

Die Idee der Errichtung einer zweiten Lehranstalt, analog der Normalhauptschule, fand an dem seligen Bürgermeister *Michael*

Ambrož eine warme Befürwortung. Nach mehrjährigen Verhandlungen in Betreff der Erweiterung der städtischen Knabenschule zu St. Jakob brachte der selige Bürgermeister in der Gemeinderathssitzung den Antrag vor: Die Stadt wolle eine selbständige Hauptschule mit 4 Klassen errichten und aus der Kommunal-Kasse dotieren. Dieser Antrag wurde von den Vätern der Gemeinde fast einstimmig angenommen, und es wurde beschlossen, dass diese Hauptschule so gleich mit dem nächsten Schuljahre 186 $\frac{1}{2}$ ins Leben treten solle. Der loblche Magistrat besorgte ein 4tes Lehrzimmer im Redoutengebäude; den Lehrern an dieser Schule wurden die nämlichen Gehalte und Begünstigungen zuerkannt, als sie der Staat den Lehrern an der Normalhauptschule zusichert, und der Bürgermeister traf die Vorsorge, dass denselben gleich mit 1. Oktober die Gehalte flüssig gemacht wurden. Am 1. Oktober 1861 wurde das Inslebentreten dieser Anstalt mit einem feierlichen heil. Geistamte in der Stadtpfarrkirche zu St. Jakob gefeiert; Theol. Dr. L. *Vončina* zelebrierte die heil. Messe unter Assistenz der Pfarrgeistlichkeit im Beisein des Bürgermeisters *Michael Ambrož*, des Magistrates, der Gemeinderäthe, des Lehrkörpers und der Schüler; der Schulunterricht begann dann am 3. Oktober, und wurde ertheilt in der Religion von den Stadtpfarrkooperatoren *Johann Stritar* und *Johann Rozman*, in den übrigen Gegenständen von den Lehrern *Johann Zorin* in der IV. Klasse — wegen Krankheit (seit 2. Jänner) durch 2 Lehramtskandidaten vertreten, — von *Andreas Praprotnik* in der III. Klasse, von den Supplenten *Blas Kuhar* in der II. und *Leopold Cvek* in der I. Klasse. Die Direktion war faktisch in den Händen des ersten Lehrers *Johann Zorin*, und mit seiner Erkrankung fiel sie dem 2. Lehrer *Andreas Praprotnik* zu. Mit der Kreirung der Hauptschule wurde auch die Sonntagschule eröffnet und die Lehrlinge in den eingeschulten Ortschaften dieser Schule zugewiesen.

Der Stadtkommune wurde für ihre Leistungen das Präsentationsrecht, so wie der Bezug des Schulgeldes, wie er in den vom Staate erhaltenen Volksschulen gebräuchlich ist, zuerkannt.

Im Schuljahr 186 $\frac{2}{3}$ folgte die definitive Besetzung der Lehrersposten an dieser Schule. Zum Katecheten und provisorischen Direktor wurde nun der Stadtpfarrkooperator *Johann Rozman* mit einer Remunerazion von 400 fl. Oe. W. ernannt; *Johann Zorin* wurde als erster Lehrer mit 500 fl., *Andreas Praprotnik* als zweiter Lehrer mit 400 fl., und für den 3. und 4. Posten wurden in der Gemeinderathssitzung vom 3. Juli die Lehrer *Leopold Belar* und

Franz Raktelj in Vorschlag gebracht, und von der hohen Landesregierung unterm 27. August jener als dritter Lehrer mit jährlichen 367 fl. und dieser als Unterlehrer mit 262 fl. 50 kr. dekretiert.

Am 1. December 1862 starb nach längeren Leiden der Lehrer *Johann Zorin*, welcher der erste an dieser Schule gewirkt und sohin den zukünftigen Lehrern bei St. Jakob Bahn gebrochen hat.

In diesem Jahre supplierte an dieser Schule *Franc Kokalj*, und die Lehrer theilten sich in die Unterrichtsgegenstände der IV. Klasse.

Die mit dem Tode des Lehrers *Johann Zorin* erledigte 1. Lehrersstelle wurde mit hohen Landesregierungs-Erlasse vom 11. Februar 1863 Z. 759 ausgeschrieben und über Präsentazion der Stadtgemeinde und Dekretierung der hohen Landesregierung vom 24. Juni 1863 unter gradueller Vorrückung des Lehrpersonales dem 2. Lehrer *Andreas Praprotnik* verliehen, für die erledigte Unterlehrersstelle aber *Johann Trojar* im Schuljahre 186 $\frac{3}{4}$ definitiv ernannt. — Wegen Wechsel in den Personen wurde im Schuljahre 1865 die Unterlehrersstelle zum zweitenmale definitiv besetzt. Seit der Trennung dieser Schule von der Normalschule wurden daselbst 2384 Schüler unterrichtet.

Die Stadtgemeinde hat in ihrer väterlichen Fürsorge für diese Schule dem Lehrpersonale für die Abhaltung der Sonntagsschule eine Remunerazion von 50 fl. bewilligt und für die vergangene Periode auszahlen lassen.

Als das Recht dieser Schule zur Abhaltung von Privatprüfungen wegen Verschiedenheit der Ansichten in Frage gestellt wurde, war es wieder die Stadtgemeinde, welche für ihre Schöpfung einstand und der Schule hohen Orts dieses Recht erwirkte.

Wir haben hier noch den Wunsch beizufügen, dass der Zweck der Schule stets erreicht und die edle Absicht ihrer Gründer erfüllt werde, was jedoch durch getreue Pflichterfüllung seitens der jeweiligen Lehrer, wie nicht minder durch den guten Willen und die thätige Mitwirkung von Seite der Aeltern, dann durch die moralische und materielle Unterstützung von Seite der Gemeinde bedingt ist.

Predniki in učitelji.

Šolski ogleda:

Juri Zavašnik, korar, knezoškofijski konzistorijski svetovavec, poročevavec v šolskih rečeh i. t. d.

Začasni vodja:

Janez Rozman, katehet in duhovni pomočnik pri mestni Šentjakobske fari, je učil evangeli v IV., zgodbe sv. pisma v IV. in III. in keršanski nauk v vseh štirih razredih vsakdanje šole in v vseh treh oddelkih nedeljske šole, 11 ur na teden.

Učeniki:

Andrej Praprotnik, je učil vse nauke v IV. razredu vsakdanje šole in v III. oddelku dopoldanske nedeljske šole, 19 ur na teden.

Leopold Belar, je učil vse nauke v III. razredu in petje v vseh štirih razredih vsakdanje šole in je tudi podučeval v III. oddelku dopoldanske nedeljske šole, 22 ur na teden.

Franc Raktelj, je učil vse nauke v II. razredu vsakdanje šole in v II. oddelku dopoldanske nedeljske šole, 22 ur na teden.

Matevž Močnik, je učil vse nauke v I. razredu vsakdanje šole in v I. oddelku dopoldanske nedeljske šole, 22 ur na teden.

P R E G L E D

posamnih naukov in ur na teden in število učencev.

N a u k i	R a z r e d i				Nedeljska šola			Ure v k u p
	I.	II.	III.	IV.	L	IL	III.	
1. Keršanski nauk	2	3	3	4		1		13
2. slovenšina	9	3	3	2				17
3. nemšina	4	8	9	9				30
4. pisanje	5	4	3	3				15
5. številjenje	2	4	4	3				13
6. risanje			—	1				1
7. Petje			1					1
8. Branje, pisanje in številjenje . .					2	—	—	2
9. Branje in pisanje, pravopisje in številjenje						2	—	2
10. Branje, pisanje, pravopisje, številjenje in opravilni spisi							2	2
	S k u p a j				22	22	22	96
Število učencev v vsakdanji šoli	70	78	85	60	—	—	—	293
" " " nedeljski šoli	—	—	—	—	29	39	32	100
	V k u p							393

Vorstehung und Lehrpersonale.

Schulenoberaufseher:

Georg Zavašnik, Domherr, fürstbischoflicher Consistorialrath, Referent in Schulsachen etc.

Provisorischer Direktor:

Johann Rozman, Katechet und Stadtpfarrkooperator zu St. Jakob, lehrte das Evangelium in der IV., die biblische Geschichte in der IV. und III. und die Religionslehre in allen vier Klassen der Werktags- und in allen drei Abtheilungen der nachmittägigen Sonntagsschule, 11 Stunden wöchentlich.

Lehrpersonale:

Andreas Praprotnik, lehrte alle Gegenstände der IV. Klasse in der Werkags- und in der III. Abtheilung der vormittägigen Sonntagschule. 19 Stunden wöchentlich.

Leopold Belar, lehrte alle Gegenstände der III. Klasse und den Gesang in allen vier Klassen in der Werktags- und in der III. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 22 Stunden wöchentlich.

Franz Raktelj, lehrte alle Gegenstände der II. Klasse in der Werktags- und in der II. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 22 Stunden wöchentlich.

Matthäus Močník, lehrte alle Gegenstände der I. Klasse in der Werktags- und in der L. Abtheilung der vormittägigen Sonntagsschule, 22 Stunden wöchentlich.

Uebersicht

der Lehrgegenstände, ihrer wöchentl. Stunden und der Zahl der Schüler.

Die Gegenstände	Die Klassen				Sonntags- schule			Summe der Stund.
	I.	II.	III.	IV.	1	II.	III.	
1. Die Religionslehre	2	3	3	4	1			13
2. die slovenische Sprache	9	3	3	2				17
3. die deutsche Sprache	4	8	9	9				30
4. das Schönschreiben	5	4	3	3				15
5. das Rechnen	2	4	4	3				13
6. das Zeichnen	—	—	—	1				1
7. Den Gesang	1							1
8. Das Lesen, Schreiben und Rechnen	—	—	—	—	2			2
9. Das Lesen, Schön- u. Rechtschreiben und das Rechnen	—	—	—	—	2			2
10. Das Lesen, Schön- u. Rechtschreiben, Rechnen und die Geschäftsaufsätze	—	—	—	—	2			2
Zusammen	22	22	22	22	2	2	3	96
Zahl der Schüler in der Werktagsschule	70	78	85	60	—	—	—	293
" " " " Sonntagsschule	—	—	—	—	29	39	32	100
	Zusammen				Zusammen			

Iz šolskega dnevnika.

Učenci so bili vpisani 29. in 30. septembra preteč. l., in šolsko leto se je začelo 1. oktobra s slovesno sv. mašo v mestni farni cerkvi pri sv. Jakobu. Drugi dan se začnè nauk in sicer tako, kakor velevajo višje postave za glavne šole.

4. oktobra, rojstnega dné Njih Veličanstva, našega presvitlega cesarja **Franca Jožefa I.**, so bili učenci in učeniki ob 8. uri zjutraj pri slovesni veliki sv. maši pri sv. Jakobu.

Kmali v začetku perve polovice šolskega leta pridejo v šolo preč. gospod prošt in c. k. šolski svetovavec dr. Anton Jarc, ter blagovolijo poslušati podučevanje po vseh štirih razredih.

Pri polletnem šolskem spraševanju 24. in 25. februarja sta bila pričujoča preč. gospod škofjski višji šolski ogleda Jurij Zavašnik in mestni župan gospod dr. E. Costa.

Učenci in učeniki so bili pri procesijah križev teden in v praznik presv. rešnjega Telesa.

21. junija je šolska mladost slovesno obhajala praznik sv. Alojzija, svojega pomočnika, in pervo sv. Obhajilo.

Razun pozimskoga časa je bila šolska mladost vsaki dan ob 10. dopoldne pri sv. maši, pri kteri je tudi pobožno pela; petkrat na leto pa je prejela zakramenta sv. pokore in sv. rešnjega Telesa.

Med šolskim letom so bili vsaki mesec učiteljski zbori.

Očitne šolske spraševanja so bile v drugi polovici šolskega leta 23. v nedeljski, 27. in 28. pa v vsakdanji šoli; 29. julija pa je bila zahvalna sv. maša pri sv. Jakobu.

V prihodnjem šolskem letu se bodo vpisovali učenci v to šolo 29. in 30. septembra t. l.; prihodnje šolsko leto se pričnè 2. oktobra t. l. s slovesno veliko sv. mašo v prošnjo k svetemu Duhu za razsvitljenje.

Slavna družba v pomoč obertnikov je izročila vodju te šole 12 gl., za ktere naj se ubogim učencem v nedeljski šoli potrebne šolske reči kupijo; hvaležno omenimo te dobrote.

Aus dem Tagebuche dieser Lehranstalt.

Nachdem am 29. und 30. September v. J. die Aufnahme der Schüler stattgefunden hatte, wurde das Schuljahr mit einem feierlichen heil. Geistamte in der Stadtpfarrkirche zu St. Jakob am 1. Oktober eröffnet. Der Unterricht begann den darauf folgenden Tag, und wurde in allen Gegenständen nach den für sämmtliche Hauptschulen herabgelangten hohen Bestimmungen ertheilt.

Am 4. Oktober, als dem Namenstage Seiner k. k. Apostolischen Majestät **Franz Josef I.**, wohnten die Schüler und die Lehrer um 8 Uhr dem feierlichen Gottesdienste in der Stadtpfarrkirche zu St. Jakob bei.

Bald nach Beginn des I. Semesters beehrte der hochw. Herr Propst und k. k. Schulrath, Theol. Dr. Anton Jarc, die Schule mit seinem Besuche, und wohnte dem Unterrichte in den vier Klassen bei.

Am 24. und 25. Februar wurden in Gegenwart des hochw. Herrn Diözesanschulenoberaufsehers Georg Zavašník und des Herrn Bürgermeisters Dr. E. Costa die halbjährigen Prüfungen abgehalten.

Die Schüler und Lehrer begleiteten die Prozessionen in den Bitt-Tagen und am hohen Frohnleichnamsfeste.

Am 21. Juni wurde der Gedächtnistag des heil. Aloisius, Patrons der Schuljugend, und die erste heil. Kommunion festlich begangen.

Die Schuljugend wohnte, mit Ausnahme der Winterszeit, täglich um 10 Uhr vormittags mit erbaulichem Gesange der heil. Messe bei, und wurde zum fünfmaligen würdigen Empfange der heil. Sakramente der Busse und des Altars angeleitet.

Im Verlaufe dieses Schuljahres wurden am Schlusse eines jeden Monates Lehrerkonferenzen abgehalten.

Die öffentlichen Prüfungen des II. Semesters fanden den 23. in der Sonntags-, den 27. und 28. Juli in der Werktagsschule statt. Das Dankamt wurde den 29. Juli zu St. Jakob abgehalten.

Im kommenden Schuljahre findet die Aufnahme der Schüler in diese Hauptschule am 29. und 30. September d. J. statt; das Schuljahr selbst beginnt am 2. Oktober mit einem feierlichen Hochamte unter Anrufung des heil. Geistes.

Der hiesige ländliche Aushilfskasse - Verein hat zur Anschaffung von Schulrequisiten für arme Lehrlinge an dieser Sonntagsschule der Direktion einen Betrag von 12 fl. übermittelt, was hiemit dankend erwähnt wird.

Četerti razred.

Vierte Schulkklasse.

**V zlate bukve sta zapisana, In das Ehrenbuch sind einge-
in darila sta dobila:** tragen und mit Schulpreisen
beteilit worden:

Merzthal Maks iz Volovske pri Reki (Volosca b. Fiume),
Slawik Jožef iz Cividale.

**V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:**

Benzan Janez iz Reke (Fiume),
Markelj Janez iz Šentvida pri
Stičini (St. Veit b. Sittich),
Marn Franc iz Dol (Mariathal),
Permè Anton iz Višnjegore
(Weixelberg),
Starè Franc iz Smlednika (Flöd-
nig),

Škafar Janez iz Ljubljane,
Žitnik Janez iz Šmarje (S. Marein),
Skubic Anton iz Višnjegore
(Weixelberg),
Turšič Franc iz Ljubljane,
Strauss Jožef iz Ljubljane,
Grilc Janez iz Ljubljane.

Dobro so se učili:

Guten Fortgang haben gemacht:

Gajdich Julij iz Ljubljane,
Gorišek Anton iz Ljubljane,
Göck Karol iz Ljubljane,
Halm Albert iz Ljubljane,
Haring Jožef iz Budna (Ofen),
Jagrič Ernst iz Ljubljane,
Jakič Franc iz Škocijana pri Tur-
jaku (St. Kanzian b. Auersperg),
Jekovec Janez iz Šentvida pri Ljub-
ljani (St. Veit ob Laibach),
Juvan Janez iz Ljubljane,
Klavzar Matija iz Radec (Ra-
tschach),
Klopčar Leopold iz Ljubljane,
Lanovec Karl iz Ljubljane,

Lokar Janez iz Ljubljane,
Nabernik Jožef iz Ljubljane,
Petelin Franc iz Preserja,
Reisinger Henrik iz Ljubljane,
Šarc Jožef iz Ljubljane,
Smolič Leopold iz ilirske Bistrice
(illir. Feistritz),
Sorčan Janez iz Ljubljane,
Šemè Jožef iz Višnjegore (Weixel-
berg),
Šušek Jožef iz Ljubljane,
Strumbelj Martin iz Iga,
Ukmar Franc iz Mošenja na Gorenšk.
Zupančič Anton iz Višnjegore
(Weixelberg).

Slabejše so se učili:

Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Baschata Vilhelm iz Dunaja (Wien),
Banovec Peter iz Ljubljane,
Brand Franc iz Ljubljane,
Hübscher Henrik iz Ljubljane,
Ižanec Valentin iz Ljubljane,
Jerančič Leopold iz Ljubljane,

Joras Matevž iz Ljubljane,
Kliš Janez iz Ljubljane,
Kramarsič Jožef iz Ljubljane,
Marchetti Ludvik iz Ljubljane,
Marn Martin iz Hrastja pri Ljublj.,
Novak Anton iz Rudnika pri Ljublj.,

Novak Gustav iz Ljubljane,
Novak Karl iz Ljubljane,
Pancè Janez z Viča,
Pečar Avgust iz Ljubljane,
Petrinčič Franc z Rake (Arch) na
Dolenskem,

Repić Avgust iz Ljubljane,
Rugelj Janez iz Ljubljane,
Strel Vilhelm iz Ljubljane,
Weber Avgust iz Gradca (Graz),
Vohinec Leopold iz Ljubljane,
Zupan Franc iz Ljubljane.

Število — Zahl : 60.

Tretji razred. Dritte Schulkklasse.

**V zlate bukve so zapisani,
in darila so dobili:**

Golob Edvard iz Ljubljane,
Gross Janez iz Kerškega (Gurkfeld),
Marčun Franc iz Kolovrata,
Fleischmann Alojz iz Ljubljane.

**V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:**

Delorenco Peter iz Kerškega (Gurkfeld),
Kumar Franc z Viča,
Jevec Jožef iz Černevsi pri Ljubljani,
Bugani Janez iz Ljubljane,
Blenk Edvin iz Stične (Sittich),
Komar Franc iz Ljubljane,
Poletin Viktor iz Ljubljane,

Zajec Jožef iz Št. Vida pri Stičini,
Zalokar Teodor iz Gradca,
Semen Anton iz Ljubljane,
Kopra Teodor iz Ljubljane,
Reyerschitz Hermann iz Broda (Slavonien),
Ruda Gustav iz Ljubljane,
Martinc Aleksander iz Ljubljane.

Dobro so se učili:

Guten Fortgang haben gemacht:

Bevec Matevž iz Srednje vasi v Bohinju,
Bobek Hermann iz Ljubljane,
Breskvar Anton iz Ljubljane,
Capuder Jakob iz Doba,
Ciperle Jožef iz Ljubljane,
Černak Jožef iz Ljubljane,
Černe Ignac iz Ljubljane,
Dolničar Jožef iz Ljubljane,
Fleischmann Lovrenc iz Ljubljane,
Jebačin Albin iz Ljubljane,
Jerič Jožef iz Ljubljane,
Jerin Vilhelm iz Ljubljane,
Karlinger Engelbert iz Višnjegore (Weixelberg),

Kosec Alojz iz Ljubljane,
Kovačič Alojz iz Radoljce,
Kovšca Anton iz Razdertega,
Künl Oskar iz Ljubljane,
Maloverh Maks iz Ljubljane,
Meierhofer iz Dunaja (Wien),
Merlak Jožef iz Ljubljane,
Mulhar Friderik iz Ljubljane,
Novak Franc iz Ljubljane,
Pajk Ferdinand iz Ljubljane,
Perušek Vincenc iz Ljubljane,
Rupnik Janez iz Ljubljane,
Sedej Ferdinand iz Ljubljane,
Silvester Dominik iz Verhnike,
Simončič Franc iz Ljubljane,

Sušnik Franc iz Ljubljane,
Slanovic Franc iz Ljubljane,
Sluga Frane z Viča,

Štrumbelj Janez z Iga,
Urbanc Janez iz Ljubljane,
Wimmer Anton iz Ljubljane.

Slabejše so se učili:

Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:

Briske Franc iz Ljubljane,
Cirar Jožef iz Ljubljane,
Černè Janez iz Ljubljane,
Češnar Jernej iz Ljubljane,
Dohtarič Melhior iz Ljubljane,
Dzymski Emil iz Crosne (Crossen
a. d. O. in Preussen),
Gorišek Alojz iz Ljubljane,
Grilj Franc iz Ljubljane,
Joras Andrej iz Ljubljane,
Kocijan Franc iz Rudnika,
Knee Vincenc iz Ljubljane,
Kremžar Janez z Viča,
Lončar Albert iz Ljubljane,
Majer Franc iz Ljubljane,

Martinc Viktor iz Ljubljane,
Misel Jožef iz Ljubljane,
Pancè Jožef iz Ljubljane,
Potisek Franc iz Ljubljane,
Poznik Anton iz Ljubljane,
Rojc Janez iz Šiške,
Rus Leopold iz Ljubljane,
Slabina Jernej iz Ljubljane,
Spindler Jožef iz Ljubljane,
Škerl Jakob iz Viča,
Skofca Jožef iz Ljubljane,
Topolovec Karl iz Ljubljane,
Uranič Andrej iz Ljubljane,
Zorc Janez iz Ljubljane.

Vverstenih ni bilo
Unklassifiziert blieben

Število — Zahl 85.

Drugi razred. Zweite Schulklasse.

**V zlate bukve so zapisani,
in darila so dobili:**

**In das Ehrenbuch sind einge-
tragen und mit Schulpreisen
beteilt worden:**

Kermavnar Janez iz Ljubljane,
Jung Emil iz Ljubljane,
Rauscher Jožef iz Ljubljane,
Šusteršic Janez iz Ljubljane,
Schaffer Ferdinand iz Ljubljane.

**V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:**

Hubmaier Karl iz Ljubljane,
Podkrajšek Janez iz Polja (Ma-
riafeld),
Golob Janez iz Ljubljane,
Trap Janez iz Škocijana,
Breskvar Leopold iz Ljubljane,
Vesel Karl iz Ljubljane,
Spoljarič Avgust iz Ljubljane,

Nebec Jernej iz Rudnika,
Gorišek Janez iz Ljubljane,
Trebevšek Vincenc iz Ljubljane,
Žagar Mihael z Iga,
Majer Gašper iz Dola (Lustthal),
Schiffrer Adalbert iz Kamnika
(Stein),
Sattler Janez iz Ljubljane.

Dobro so se učili:**Guten Fortgang haben gemacht:**

Ahačič Avgust iz Ljubljane,
 Avšic Franc iz Ljubljane,
 Baschata Moric iz Ljubljane,
 Belič Janez z Viča,
 Blažič Jožef iz Ljubljane,
 Breskvar Jakob iz Ljubljane,
 Brežnik Jožef iz Ljubljane,
 Bukovič Ludvik iz Ljubljane,
 Cvetrečnik Jožef iz Ljubljane,
 Čadež Janez z Viča,
 Fincinger Ignac iz Dunaja (Wien),
 Jebačin Viktor iz Ljubljane,
 Jerina Jožef iz Ljubljane,
 Keržišnik Ludvik iz Ljubljane,
 Kramar Janez iz Ljubljane,
 Kraškovec Anton iz Škoflje,
 Kuntar Janez iz Ljubljane,

Lokar Anton iz Ribnice,
 Matevž Franc iz Glinec,
 Merlak Alojz iz Ljubljane,
 Mulhar Jožef iz Ljubljane,
 Osredkar Franc iz Ljubljane,
 Pečar Albin iz Ljubljane,
 Pok Karl iz Ljubljane,
 Ramor Alojz z Viča,
 Seljan Ludvik iz Ljubljane,
 Strušnik Janez iz Ljubljane,
 Skerbec Jožef iz Ljubljane,
 Šoberl Franc iz Dola (Lustthal),
 Štrukelj Jožef iz Ljubljane,
 Šubic Janez iz Ljubljane,
 Vidmar Janez iz Ljubljane,
 Zorko Franc iz Ljubljane.

Slabejše so se učili:**Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:**

Ahlin Lovrenc iz Ljubljane,
 Bašič Jernej iz Ljubljane,
 Belič Janez iz Ljubljane,
 Baraga Franc iz Ljubljane,
 Benedik Jakob iz Selc,
 Breskvar Janez iz Ljubljane,
 Frančič Alojz iz Ljubljane,
 Göck Ferdinand iz Ljubljane,
 Kramar Jožef iz Ljubljane,
 Kramarski Avgust iz Ljubljane,

Lampè Jožef iz Ljubljane,
 Makovec Franc iz Ljubljane,
 Perko Franc iz Ljubljane,
 Spindler Karl iz Ljubljane,
 Stepič Jožef iz Ljubljane,
 Urbančič Franc iz Ljubljane,
 Verbič Janez iz Ljubljane,
 Verhovec Jožef iz Ljubljane,
 Zdešar Franc iz Ljubljane,
 Žitko Franc iz Ljubljane.

Vversteni niso bili . . .	4
Unklassifiziert blieben . . .	
Umerla sta	2
Gestorben sind	

Število — Zahl . 78.

Pervi razred.**Erste Schulkasse.**

**V zlate bukve so zapisani,
 in darila so dobili:**

Matevž Maks iz Ljubljane,
 Ahčin Karl iz Ljubljane,
 Božič Jožef iz Ljubljane.

**In das Ehrenbuch sind einge-
 tragen und mit Schulpreisen
 belohnt worden:**

**V zlate bukve so tudi zapisani:
Im Ehrenbuche sind auch verzeichnet:**

Eržen Viktor iz Šmarje,
Grivičič Anton iz Lošnj (Lusin
piccolo),
Rupnik Karl iz Ljubljane,
Mrak Janez iz Brezovice,
Mihelčič Janez z Iga,

Šusteršic Franc iz Brezovice,
Strajnar Anton iz Police,
Tuma Henrik iz Ljubljane,
Tuma Jožef iz Ljubljane,
Milek Vital iz Ljubljane,
Kozin Anton iz Ljubljane.

**Dobro so se učili:
Guten Fortgang haben gemacht:**

Baltič Jožef iz Ljubljane,
Bobek Leopold iz Ljubljane,
Červ Karl iz Ljubljane,
Debevec Andrej iz Ljubljane,
Dimnik Franc iz Ljubljane,
Dohtarič Andrej iz Ljubljane,
Dražilj Jožef iz Ljubljane,
Dzymski Karl iz Crosne (Crossen
a. d. O. in Preussen),
Eberle Leopold iz Ljubljane,
Indof Valentin iz Ljubljane,
Jekovec Avgust iz Ljubljane,
Jeločnik Miha iz Ljubljane,
Kohlmann Ferdinand iz Ljubljane,
Kovačič Alojz iz Ljubljane,
Magister Janez iz Ljubljane,
Marn Janez iz Ljubljane,
Martinčec Franc iz Ljubljane,

Orenik Rudolf iz Ljubljane,
Peham Rudolf iz Ljubljane,
Poletin Jožef iz Ljubljane,
Rastohar Franc iz Ljubljane,
Rugelj Franc iz Ljubljane,
Selar Anton iz Ljubljane,
Sedej Janez iz Ljubljane,
Sluga Franc z Viča,
Strauss Franc iz Ljubljane,
Šafec Ferdinand iz Ljubljane,
Škarja Jožef iz Ljubljane,
Špehar Anton iz Ljubljane,
Šubic Jožef iz Ljubljane,
Štrukelj Franc z Iga,
Turk Rajmund iz Ljubljane,
Urbajs Nace iz Ljubljane,
Vidmar Jožef iz Ljubljane.

**Slabejše so se učili:
Mittelmässigen Fortgang haben gemacht:**

Belič Nace iz Ljubljane,
Erbežnik Andrej iz Ljubljane,
Kaiser Franc iz Ljubljane,
Knee Avgust iz Ljubljane,
Lončar Karl iz Ljubljane,

Pleško Leopold iz Ljubljane,
Petač Jožef iz Ljubljane,
Poznik Jakob iz Ljubljane,
Rakovec Franc iz Ljubljane.

Vverstenih mi bilo	7
Unklassifiziert blieben	5
Med letom jih je izostalo	1
Während des Schuljahres sind ausgeblieben	1
Umerl je	1
Gestorben ist	1

— Število — Zahl 70.

